

SEKMADIENIO SKAITINIAI

LITAUISK søndagsblad

4. SØNDAG I FASTEN IV GAVĖNIOS SEKMADIENIS (A/_ABC)

PIRMASIS SKAITINYS¹ Sam 16, 1b. 6–7. 10–13a *Dovydas patepamas Izraelio karaliumi*

Skaitinys iš pirmosios Samuelio knygos.

Anomis dienomis Viešpats tarė Samueliui: „Pripilk savo ragą aliejaus ir leiskis į kelionę! Siunčiu tave pas Išają Betliejietį, nes radau sau karalių tarp jo sūnų.“ Atvykęs jis pamatė Eliabą ir pamanė: „Tikriausiai Viešpaties pateptasis stovi prieš Viešpatį.“ Bet Viešpats tarė Samueliui: „Nežiūrėk į jo išvaizdą ir stuomens aukštį, nes aš jį atmečiau. Juk Dievas ne taip mato, kaip žmogus, – žmogus mato, kas akimis matoma, o Viešpats žiūri į širdį.“ Taip Išajas liepė septyniems savo sūnums praeiti pro Samuelį, bet Samuelis Išajui tarė: „Nė vieno iš jų neišsirinko Viešpats.“ Samuelis paklausė Išają: „Ar tai visi tavo vaikinai?“ – „Dar liko jauniausias. Matai, jis avis gano!“ – atsakė. Samuelis Išajui tarė: „Pasiųsk ką nors jo atvesti, nes mes nesėsime valgyti, kol jis čia neateis.“ Išajas tad pasiuntė, ir jį atvedė. Jis buvo įdegęs saule, turėjo žvalias akis ir buvo gražios išvaizdos. „Stokis, – Viešpats tarė, – ir patepk jį, nes tai jis!“ Samuelis paėmęs ragą aliejaus, patepė jį brolių akivaizdoje. Nuo tos dienos Viešpaties dvasia galingai užvaldė Dovydą. Tai Dievo žodis. **Dėkojame Dievui.**

ATLIEPIAMOJI PSALMĖ Ps 22 (23), 1–3. 4. 5. 6 (P.: 1)

P. Viešpats – Ganytojas mano: man nieko nestinga.

Viešpats – Ganytojas mano: *
man nieko nestinga.

Žaliose lankose mane paguldo, †
prie ramių tvenkinių mane gano. *
Jis atgaivina mano gyvybę, – P.

Teisumo takais mane veda, *
kaip ir dera jo vardui.

Net eidamas slėniu tamsiausiu, †
aš nebijosiu jokio pavojaus, *

nes tu su manimi nuolat būsi.
Tu – Ganytojas, tavo lazda ir vėzdas – *
jie mane gina. – P.

Tu padengi man stalą *
mano priešų matomaj vietoj,
dosniai patepi man galvą aliejais, *
pripili sklidiną taure! – P.

Tavo gerumas ir ištikimoji meilė †
lydės kiekvieną mano gyvenimo dieną. *
Viešpaties Namuose visados aš gyvensiu. – P.

ANTRASIS SKAITINYS Ef 5, 8–14 *Kelkis iš numirusių, ir apšvies tave Kristus*

**Skaitinys iš šventojo apaštalo Pauliaus
Laiško efeziečiams.**

Broliai ir seserys! Kadaise jūs buvote tamsa, o dabar esate šviesa Viešpatyje. Tad elkitės kaip šviesos vaikai. O šviesos vaisiai reiškiasi visokeriopu gerumu, teisumu ir tiesa. Išstirkite, kas patinka Viešpačiui, ir neprisidėkite prie nevaisingų tamsos darbų, o verčiau pasmerkite juos. Nes ką jie slapčia daro, gėda ir sakyti. Bet visa, ką šviesa smerkia, tampa regima, o kas tampa regima, yra šviesa. Todėl sakoma: „Pabusk, kuris miegi, kelkis iš numirusių, ir apšvies tave Kristus.“ Tai Dievo žodis.
Dėkojame Dievui.

POSMELIS PRIEŠ EVANGELIJĄ Plg. Jn 8, 12

**Aš – pasaulio šviesa, – sako Viešpats; –
kas seka manimi, turės gyvenimo šviesą.**

EVANGELIJA Jn 9, 1–41 *Jis nuėjo, nusiplovė ir sugrįžo regintis*

Iš šventosios Evangelijos pagal Joną.

Anuo metu, eidamas pro šalį, Jėzus pamatė žmogų, aklą gimusį. Jo mokiniai paklausė: „Rabi, kas nusidėjo, – jis pats ar jo tėvai, – kad gimė neregys?“ Jėzus atsakė: „Nei jis nenusidėjo, nei jo tėvai, bet jame turi apsireikšti Dievo darbai. Man reikia dirbti darbus to, kuris mane siuntė, kolei diena. Ateina naktis, kada niekas

negali darbuotis. Kol esu pasaulyje, esu pasaulio šviesa!“ Tai taręs, jis spjovė žemėn, padarė purvo iš seilių, patepė juo neregio akis ir tarė jam: „Eik ir nusiplauk Siloamo tvenkinyje.“ („Siloamas“ reiškia „Siųstasis“.) Tasai nuėjo, nusiplovė ir sugrižo regintis. Kaimynai ir kiti žmonės, kurie matydavo jį elgetaujantį, klausė: „Ar čia ne tas, kuris sėdėdavo elgetaudamas?“ Vieni sakė: „Tai jis“. Kiti: „Visai ne, tik į jį panašus.“ O jis atsakė: „Taip, tai aš“. Tada jie klausė jį: „O kaipgi atsivėrė tau akys?“ Jis išpasakojo: „Žmogus, vardu Jėzus, padarė purvo, patepė juo mano akis ir pasakė: ‘Eik į Siloamą nusiprausti.’ Aš nuėjau, nusiprausiau ir praregėjau.“ Jie vėl klausė: „Kur jisai?“ Šis atsakė: „Nežinau.“

Tuomet jie nusivedė buvusį neregį pas fariziejus. O toji diena, kai Jėzus padarė purvo ir atvėrė akis, buvo šabas. Fariziejai ėmė jį iš naujo kamantinėti, kaip jis praregėjęs. Jis paaiškino: „Jis patepė man akis purvu, aš nusiprausiau, ir dabar regiu.“ Kai kurie fariziejai kalbėjo: „Tas žmogus ne iš Dievo, nes nesilaiko šabo.“ O kiti sakė priešingai: „Kaip galėtų nusidėjėlis daryti tokius ženklus?!“ Ir jų nuomonės nesutarė. Tuomet jie ir vėl klausia buvusį neregį: „O ką tu manai apie vyrą, atvėrusį tau akis?“ Šis atsakė: „Jis pranašas.“

Žydai nenorėjo tikėti, kad jis tikrai buvęs aklas ir praregėjęs. Jie liepė pašaukti praregėjusiojo gimdytojus ir ėmė juos tardyti: „Ar šitas jūsų sūnus, kurį sakote gimus aklą? Tai kaip jis dabar regi?“ Jo tėvai atsakė: „Mes žinome, kad jis mūsų sūnus ir kad jis yra gimęs aklas. O kaip jis praregėjo, mes nežinome, nei kas jam atvėrė akis, nežinome. Klauskite jį patį, jis suaugęs ir pats tegu kalba už save.“ Tėvai šitaip pasakė, bijodami žydų. Mat žydai buvo nutarę, jog kas tik išpažintų Jėzų esant Mesiją, turėtų būti išmestas iš sinagogos. Todėl jo tėvai pasakė: „Jis suaugęs, klauskite jį patį.“ Tada jie antrą kartą pasišaukė buvusį neregį ir pasakė: „Šlovink Dievą! Mes žinome, kad tas žmogus nusidėjėlis.“ Jis atsiliepė: „Ar jis nusidėjėlis, aš nežinau. Viena žinau: buvau aklas, o dabar regiu.“ Jie vėl klausė: „Ką jis tau darė? Kaip jis tau atvėrė akis?“ Šis atsakė: „Aš jau sakiau, tik jūs neklausote. Ką dar norite išgirsti? Gal ir jūs norite tapti jo mokiniais?“ Tada jie išplūdo jį, sakydami: „Tai tu esi jo mokinys,

o mes – Mozės mokiniai. Mes žinome, kad Mozei yra kalbėjęs Dievas, o iš kur šitas, mes nežinome.“ Žmogus jiems atsakė: „Tai tikrai nuostabu, kad jūs nežinote, iš kur jis. O juk jis man atvėrė akis! Žinome, kad Dievas neišklauso nusidėjėlių. Jis išklauso tik savo garbintojus, kurie vykdo jo valią. Nuo amžių negirdėta, kad kas būtų atvėręs aklo gimusio akis! Jei šitas nebūtų iš Dievo, jis nebūtų galėjęs nieko panašaus padaryti.“ Jie užriko ant jo: „Tu visas gimęs nuodėmėse ir dar nori mus mokyti?!“ Ir išvarė jį lauk. Jėzus sužinojo, kad jie buvo išvarę jį lauk, ir susitikęs paklausė jį: „Ar tiki Žmogaus Sūnų?“ Šis atsakė: „O kas jis, Viešpatie, kad jį tikėčiau?“ Jėzus tarė: „Tu jau esi jį matęs, ir dabar jis su tavimi kalba.“ Žmogus sušuko: „Tikiu, Viešpatie!“, ir parpuolęs pagarbino jį. O Jėzus prabilo: „Aš atėjau į šį pasaulį daryti teismo, kad neregiai praregėtų, o regintieji apaktų.“ Prie jo esantys fariziejai, tai išgirdę, paklausė: „Tai gal ir mes akli?“ Jėzus atsakė: „Jei būtumėte akli, neturėtumėte nuodėmės, bet štai jūs sakote: ‘Mes neakli!’ – Taigi jūs kalti.“ Tai Viešpaties žodis. **Šlovė Tau Kristau!**

Kviečiame apsilankyti parapijos svetainėje adresu: <http://fredrikstad.katolsk.no>